

Zytpben-Abeler: Jeg skal kun tillade mig et Par korte Bemærkninger. Den høit-ærede Minister sagde, at der var Nogle i Holbæk Amt, som vare af den Mening, at den sydlige Linie var den rigtigste. Dette er mig imidlertid slet ikke bekjendt. Alle de, med hvilke jeg har talt, have været meest stemte for den nordlige Linie, og derpaa begrundede jeg, at jeg selv sagde „Alle“. Det kan jo imidlertid maaffee være, at Nogen i den allernyeste Tid i Holbæk Amt er kommen til en anden Anskuelse. — Til min ærede Sidemand (Haffner) skal jeg gjøre den Bemærkning, at, inden jeg her i Thinget udtalte, at Kallundborgs Havn var en af de Havne, der senest frøs til, havde jeg naturligtvis undersøgt Sagen ved at tale med Mand, som i en lang Mærskke have boet i Kallundborg, og deres eenstemmige Udtalelse var den, at Kallundborgs Havn frøs senere til end Marhuus Havn, og at den overhovedet var en af de Havne, der senest frøs til. Min ærede Sidemand sagde endvidere, at Linien over Kallundborg vilde blive 16 Miil lang, og at der kun var 13—14 Miil til Korsør, men jeg tror ikke, at disse Tal vare ganske correcte. En Linie over Kallundborg vil blive ikke fuldt 15 Miil, og til Korsør er der, saavidt jeg veed, 14³/₄ Miil. Disse to Linier ville altsaa paa det Nærmeste blive lige lange.

Frandsen: Da jeg endeel Aar har boet i Kallundborg, kjender jeg temmelig nøie Forholdene med Hensyn til dens Havn, og jeg vil derfor udtale, at den temmelig let kan lægge til, men at man altid har en god Udvei derfor i Havnemærket. Selv i meget strenge Vintre har der været aabent Vand ved den, saa at Passagen til Marhuus har været fri.

Da Ingen yderligere begjærede Ordet sluttedes Forhandlingen, og man gik til Afstemning over Sagens Overgang til anden Behandling, som vedtoges eenstemmig med 48 Stemmer.

Haffner: Jeg tillader mig at foreslaae dette Lovforslag henvis til Behandling af et Udvalg paa 5 Medlemmer.

Dette Forslag fattes under Forhandling.

Zytpben-Abeler: Jeg tror, at Sagens Henvisning til et Udvalg, selv om dette Udvalg vilde paaffynde sit Arbejde meget, vilde forsinke den i den Grad, at den ikke vilde kunne tilendebringes i nærværende Samling. Men dette vilde jeg meget beklage. I Dilettikket er der Stemning for Sagen, og der er Udfigt til at faae de fornødne Pengemidler; alle Conjunctioner ere heldige. Hvorledes Sagen derimod vil stille sig, naar den bliver udsat et Aar, er meget tvivlsomt. Jeg vil derfor udtale, at jeg agter at stemme imod Udvalgs Nedsættelse, og jeg vil opfordre det ærede Thing til at gjøre ligesaa.

Lehmann: Jeg tror dog, at det vilde være meget stridende mod Thingets Bedtægter, dersom det ikke skjænkede en saadan Sag en nærmere Undersøgelse, især da der her er Tale om en heel Deel praktiske Spørgsmaal, f. Ex. med Hensyn til Banens Retning osv., der ikke kunne afgjøres efter almindelige Principer, som maaffee ikke trænge til nærmere Oplysning og Veiledning. Der har i selve Thinget yttret sig meget forskellige Meninger, i alt Fald om Detaillerne, og, dersom disse ikke blive nærmere undersøgte, forekommer det mig, at denne Sag, der er een af de faa, som først ere blevne forelagte for Landsthinget, vil blive afgjort med en Jernbanefart, som det vilde være vanffeligt at forsvare.

Fischer: Jeg maa dog sige, at jeg ikke kan være enig med den sidste ærede Taler i, at der under Discussionen er fremkommet Spørgsmaal af en saa tvivlsom Bestaenhed, at det skulde være uforsvarligt af Thinget at lade Sagen gaae videre uden Nedsættelse af Udvalg. Det forekommer mig tværtimod, at alle de, der have udtalt sig om Sagen, med Undtagelse af et eneste Medlem, nemlig det ærede Medlem, der har foreslaaet Udvalgs Nedsættelse — jeg finder unegtelig noget Betegnende heri — have været enige i Hovedsagen, enige om det Usikkelige i, at Sagen gennemføres. Det, hvormed der har været Spørgsmaal, er kun underordnede Punkter, og jeg veed ikke engang, om det vilde være heldigt